

▶ KALLE KULBOK / MÄSSAMISEST VÄSINUD EKSPOLIITIK

Kalle Kulbok jääb truuks kuningriiklusele

▶ Kalle Kulboki sees mõlanud mässaja on tavalult vaikne. Mees tunnustab isegi, et annaks parema meelega teatepulga üle, sest perekond võtab ära varem aktiivsele ühiskondlikule võitlusele kulu- nud aja.

NILS NIITRA
nils.nitra@postimees.ee

Mille vastu te tahaksite praegu kõige rohkem protestida?

Praegu ei ole selleks ilmselget vajadust. Olen vastu protestimisele protestimise pärast.

Viimati jooksite ajakirjandusest läbi seoses vastuseisuga Euroopa Liidule ja Iraagi sõjale. Tõsi küll, olete kohalikul tasandil tegelnud linna üldplaneeringu ja detailplaneeringute vaidlustamisega. See on ka kõik.

Ehkki Kalle Kulbok on jäänud kuningriikluse ideele truuks, annaks teie teie mõtlemise tunde mees teatepulga hea meelega edasi noorematele teie mõtlemisele.

Kalev Saar

Asju, mille vastu protestida, on ju alati.

Kas olete valmis andma teatepulka üle noorematele, näiteks Prussakovi-nimelise jalgrattatühingu meestele?

Annan hea meelega üle. Võin mingites aktsioonides küll osaleda, aga esiteks olen saanud vanemaks...

... ja teiseks näete ka seda, et see on mõttetu?

Mõttetu on see nii või teisti olnud kogu aeg. Omal ajal sõbrad ütlesid mulle: sina, Kalle, võid tegutseda, sa oled vaba inimene.

Aga kui sul on perekond,

siis tuleb asju vaadata teisiti. Sul pole lihtsalt seda aega, et pühendada end ühiskondlikule tööle.

Kas perekond muudab rahulolevamaks?

Vaevalt küll, et rahulolevamaks, aga aja võtab see küll ära.

Eks ma olen ka saanud vanemaks ja targemaks, saan aru, et kõigi asjadega ei jõua võidelda.

Aga valutan ikka südant nii Iraagi sõja kui Eesti iseseisvuse võõrandamise pärast 9. mail seoses Euroopa Liidu põhiseaduslepingu ratifitseerimisega riigikogus.

Tavainimene ei suutu neisse küsimustesse nii valuliselt kui teie. Mis ikkagi eristab teid tuime ühiskondliku närviga tegelastest?

Aga mida minagi teen? Kui ma tegin lumememe Iraagi sõja vastu, siis tegin seda selleks, et süda meel oleks kergem. Teadsin, et sellest ei muutu mitte mida-

gi. Aga ma olen vähemalt oma sõna öelnud, et kui Eesti väed lähevad Iraaki, siis mitte minu toetusel.

Kohati jääb mulje, et teie aktsioonid on naer läbi pisarate.

See on kindlasti õige.

Te teete pulli töö nimel?

Hea ironia peab olema selline, et keegi ei saa päriselt aru, kas see on nali.

Ise ikka saate aru?

Ega ma isegi alati saa. Tulebki teha ka tõsiste asjadega natuke nalja, sest maailm ei tohi olla liiga tõsine.

Igas naljas peab samas olema mingi tõene alge. Kui üldse mingit tõest allteksti ei ole, siis on tegu labase naljaga...

... või absurdiga?

Jah, eks seda peab ka olema.

Kuningriiklust parteilisel kujul enam ei eksisteeri ja ega vist mõttekaaslasti ka palju ole?

Kuningriikluse aade on püsima jäänud.

Rahvas näeb presidendis teatud sümbolit ja omistab talle asju, mida ta tegelikult teha ei saa. Riigipea on nagu rahva isa, aga kui vaadata praegust presidendivalimise kampaaniat, siis on kaks arvestatavat kandidaati, Rütjel ja Ilves. Kõik need kandidaadid on sobilikud vaid ühele osale ühiskonnast.

Sellisel juhul saaks probleemi lahendada ainult kuningas?

Tahan öelda, et poliitik, kes on küünarnukkide toel tipu jõudnud, jääb osa rahva jaoks paratamatult võõrasiks.

Võibolla leiaks mingi kandidaadi, kes suudaks olla kogu rahva isa.

CV

- Kalle Kulbok (50) on õppinud Tartu Ülikoolis matemaatikat (jäi pool- leli).
- Töötanud nõukogude ajal muu hulgas Tartu teede remondi- ja ehitusvalitsuses erinevates ametites, juhtinud bridžiringi ja olnud aktiivne rohelise ilmavaate esin- daja.
- Mitmekordne N Liidu bridžimeister.
- Olnud Tartu linnavoli- kogu liige 1990–1992.
- Riigikogu liige kuningriiklaste partei liikmena 1992–1995.
- Pärast seda töötanud infotehnoloogiaettevõtte arvutispetsialistina.
- Vabaabielus, kahe tütre ja ühe poja isa.

Aga siis tekib küsimus, miks me peame endale pidevalt uut isa valima.

Kuidas teile tundub praegune Eesti poliitika? On see 1990. aastatega võrreldes ehk liiga nalja- ja fantaasia- vaene?

Ta ei ole üksnes nalja- ja fantaasiavaene, vaid ka ohtlik. Kuningriiklaste fenomen seisnes paljuski selles, et me eos naersime paljud asjad välja ja need asjad ei sündinudki. Hiljem on aga sündinud väga paljud asjad, mille kohta olen mõelnud, et kuningriiklased saanuks takistada liigutamat seda esimest kivi, mis laviini liikuma paneb – ja seda asja poleks sündinud.

KALLE KULBOK TOOB KUNINGRIIKLASTE SAAVUTUSTEST ESILE PALJAVEMINUTITE VÄLJANAERMISE RIIGIKOGUS.

Meil õnnestus omal ajal ära hoida mitmeid asju. Võibolla kõige tuntum on seesama usuõpetuse maaletoomine läbi riigikogu igapäevase palvetunni seadustamise. Tegime esimese palvetunni šamaanitrummiga, see jõudis AK kaudu rahvasideni ja pärast seda ei hakanud enam ükski saadik seaduslikus palvetunnis käima.

Oleks kasvõi pool riigikogu käinud neis palvetunnides, oleksid kindlasti järgnenud riigiasutused, koolid ja lasteaiad. Oleksime olnud kõigi nende kohustuslike usuõpetuste juures, mille juurde praegu on tagasi jõutud.

Kuidas te üldisemalt näete praegust Eesti poliitikat?

Poliitika on ainult ostmine ja müümine. Minult on küsitud, kas ma läheks poliitikasse tagasi, kui see oleks võimalik. Olen vastanud, et kui meie olime poliitikas, siis meie eesmärgiks polnud aateid müüa. Ja kuna praegu pole võimalik poliitika olla aateid müümata, siis vastaksin keeldumisega.

Samas võib nende teie aktsioonide järgi mõnele inimesele jääda mulje, et te ikkagi nagu tahaksite poliitikasse tagasi. Poliitika on ju natu-

kene haigus ka. Eks ta ole mingil määral riigikogu ajast teilegi sisse jäänud?

Nojah. Aga objektiivne fakt on see, et oleme jõudnud sotsialismist kapitalismi ja kui me omal ajal riigikogu valimiste ajal saime ühe krooni kulutamiseks kaheksa liiget parlamentis, siis nüüd ei ole see enam võimalik.

Kui tuleb mõni tõsiseltvõetav erakond ja kutsub liituma ...

... selliseid ettepanekuid on tehtud, ehkki küll mitte viimasel ajal. Olen öelnud, et mina jään enda juurde.

Enamik teie ideedest ei ole kunagi teostunud, võtame kasvõi kuningriikluse või võitluse Euroopa Liidu vastu. Kas te ei tunne end hüüdi- ja häälena kõrbes, vastu peavoolu ujujana?

See ongi teatud traagika. Preester hoiatas puuhobuse eest Trooja väravas mitte seepärast, et ujuda vastuvoolu. Ta vaatas lihtsalt natuke kaugemale.

Minulgi on see häda – väga paljud, kes on võidelnud mingite minu vaadete vastu, on hiljem öelnud, et mul oli õigus ja et ma nägin asju paar aastat ette.

Kas te ei arva, et nii või naa olete selles mängus kannataja teie ja need protsessid, mille vastu võitlesite, arenevad ikka omasoodu edasi.

Selles olen olnud kogu aeg kindel.

Aga mis see siis annab? Rahulolulunde, et olete kodanikukohuse täitnud?

Ka rahulolulunnat ei teki, sest ma ju tean, et minu tegevusest pole kasu. Aga muidu oleks rahulolematuse tunne veel suurem.

Räägime pisut Kulbokist aastal 2006. Tegutsete ühes tarkvarafirmas (ettevõtte nimi jääb kokkuleppel Kulbokiga avalikustamata) võrguadministraatorina. Mis ajast te arvititega tegelete?

Programmeerimisega ma ei tegele, lahendan selles ettevõttes pigem administratiivseid tehnilisi küsimusi.

Mida te pärast riigikogust lahkumist 1995. aastal veel teinud olete?

Olen tegelnud viimased kümme aastat arvutite ja internetiga.

Olen küsinud seda, mis teid häirib. Aga ma pole huvi tundnud, millega kõige rohkem rahul olete.

Heameelt teeb see, et täna päike paistab ja ilm on ilus.

Aga veel?

Näha, kuidas noorem tütar esimesi sõnu ütleb... Eks kõik need tavalised asjad, mis inimestele heameelt valmistavad. Vaevalt ma selles väga erinev olen.

Kas te igapäevaselt olete oma eluga rahul, hoolimata formatsioonide vaheldumise- sest ja millest iganes?

Üldiselt võib ikkagi rahul olla. Aga ma olen paratamatult loomult skeptik, kes vaatab paljude nähtuste peale paranoilselt ja üritab näha probleeme.

